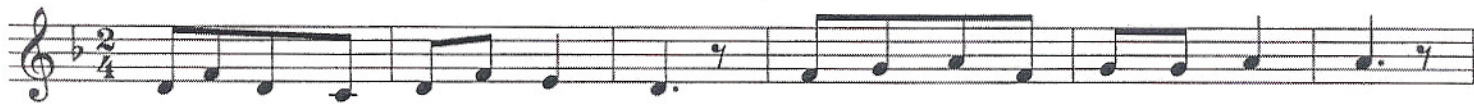

1. ÉSZAK

1. A-ki gon-dolsz a ma-dár - ra, kön-töst adsz a kis vi - rág - ra:
2. Té-li fagy-ban, hó-ban, jég - ben, Te vagy min-den re-mény-sé - gem!

1. Ke-gyes sze-med le-gyen raj - tunk, Te-ben-ned van bi-zo-dal - munk.
2. Jön a ta-vasz, az új é - let, Ab-ban min-den új-ra é - led.

2. KELET

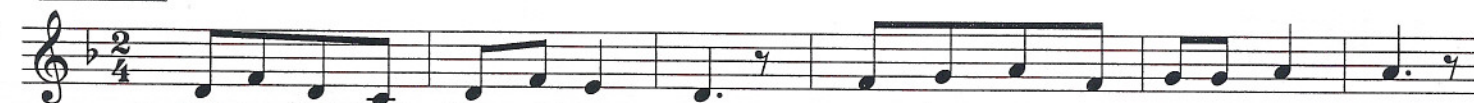

Te, ki hin-ted i - géd mag - vát, Ke - mény lel-künk a - la-kítsd át.
Itt a ta-vasz, fák rü-gyez - nek. Áldd meg a mi ve-té-sün - ket!

Vesd el ben - ne szent i - gé - det, Ab - ból fa-kad ö - rök é - let.
Bú - zánk - ár - pánk a - ra - tás - ra Hadd szök-jön fel dú-san szár - ba.

3. DÉL

1. Kik ba-juk-kal Hoz-zád fut - nak, Se - gít - sé - gért fo-lya-mod - nak,
2. Ha ve-lünk az Úr ál-dá - sa, Nincs gon-dunk az a - ra - tás - ra.

1. Nem szen-ved-nek ōk szük-sé - get, Min - dig ér - zik se-gít-sé - ged.
2. Száz - szo - ros lesz a ter - mé - sünk. Áldj meg, U-ram, er-re ké - rünk.

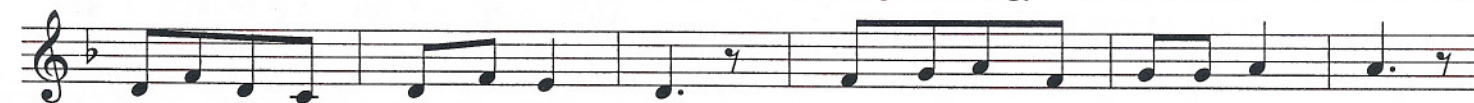
4. NYUGAT

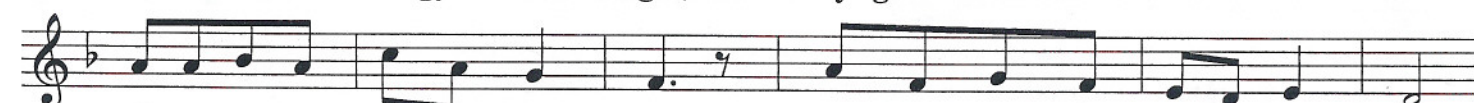
1. Úr Jé-zus, ki azt hir-det - ted: Ki ve-led tart, el nem vesz - het,

1. A-lá-zat-tal e - li-béd tér-de-lünk: Ne en-gedd, hogy el-vesz-szen a lel-künk.

2. Ő-szi vi-har, hogy-ha ker - get, Nyug-tot szí-vünk ná-lad lel - het.

2. É-des Jé-zus. ké-riünk szé - nen: Áldd meg mun-kánk e-gész év - ben.